

Назва наукової школи, рік заснування: «Історія та історіографія української церкви XVI-XVIII ст.; теоретико-методологічні засади української історіографії другої половини XIX – першої третини XX ст.», 2001 р.

Напрями наукових досліджень: Порівняльні дослідження релігійних культур Східної Європи, реконструкція інституційного розвитку Київської митрополії, історія Берестейської унії 1596 р., історія та історіографія нової унії, історія монастирів, мирянських організацій церкви, інституційний розвиток історичної науки

Керівник наукової школи – *Тимошенко Леонід Володимирович*, кандидат історичних наук, професор, декан історичного факультету, завідувач кафедри давньої історії України та спеціальних історичних дисциплін Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, головний редактор фахового історичного видання “Дрогобицький краєзнавчий збірник”.

Електронна адреса: cliotima@mail.ru

Основні наукові праці: За період науково-педагогічної діяльності опубліковано бл. 300 наукових праць, зокрема:

1. *Навчальний посібник* (з грифом МОНУ): Берестейська унія 1596 р. Навч. посібник. - Дрогобич: Вимір, 2004. –199 с.

Публікації у наукових виданнях:

2. Брестская уния 1596 г. в контексте этноконфессионального и культурно-исторического развития Речи Посполитой второй половины XVI – первой трети XVII в. // Сравнительное изучение религиозных традиций: Россия, Восточная Европа, постсоветское пространство. Сборник авторских программ и материалов учебных курсов. – Иваново, 2010. – С. 191-206. (0,5 д.а.)
3. Виняткова роль князя В.-К. Острозького в православній церкві (формування уявлень, східна еклезіальна ідентичність та магнатська протекція в умовах річпосполитського права патронату) // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Вип. XIII. – Дрогобич: Коло, 2009. – С. 53-77. (0, 5 д.а.)
4. До витоків українського Триденту: релігійна діяльність князя В.-К. Острозького (історіографічні нотатки) // Я вибрала долю собі сама. Збірник на пошану професора Тетяни Біленко / Статті, есеї. – Дрогобич, 2010. – С. 327-337. (0, 5 д.а.)
5. Князь В.-К. Острозький – видатний релігійний діяч Центрально-Східної Європи // Pogranicze. Rocznik naukowy. – Lublin, 2009. – Т. 3. – S. 227-256. (0, 5 д.а.)
6. Князь Василь-Канстанцін Астрожскі і брацкі рух у Кіеускай мітраполії (апошня третя XVI – пачатак XVII ст.) // Исследования по истории Восточной Европы / Научный сборник / Государственное учреждение образования «Республиканский институт высшей школы». – Минск: РИВШ, 2009. – С. 186-200. (0, 5 д.а.)
7. Религиозные конфликты в Речи Посполитой в конце XVI – первой трети XVII в. // Сравнительное изучение религиозных традиций: Россия, Восточная Европа, постсоветское пространство. Сборник авторских программ и материалов учебных курсов. – Иваново, 2010. – С. 394-409. (0,5 д.а.)
8. Руські церкви/парафії в конфесійній структурі і сакральній топографії багатокультурного Дрогобича (XVI – XVIII ст.) // Fasciculi Musei Regionalis Brzozoviensis. – Nr 4. – Brzozów, 2009. – S. 51-63. (0, 5 д.а.)
9. Prince Konstanty Wasyl Ostrogski and the “Single-Faith” Muskovy // On the Border of the Worlds. Essays about the Orthodox and Uniat Churches in the Modern Period / Edited by Andrzej Gil and Witold Bobryk / Akademia Podlaska, Instytut Europy Środkowo-Wschodniej. – Siedlce-Lublin, 2010. – P. 113-145. (0,5 д.а.)
10. Тернопільське братство Різдва Христового у світлі маловідомих та нововіднайдених джерел (друга половина XVI – XVII ст.) // Actes testantibus. Ювілейний збірник на

пошану Леонтія Войтовича / Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 20. – Львів, 2011. – С. 669 - 682. (0,7 д.а.)

11. Религиозность католиков и религиозность православных Речи Посполитой: пути и методы сравнительного анализа представлений «модерного» общества // Религиозные традиции Европы и современность: изучение и преподавание в российских и зарубежных университетах / Сборник научных и научно-методических статей. – Иваново: Издательство «Ивановский государственный университет», 2011. – С. 134-156. (0,8 д. а.)
12. Князь Васілій-Канстанцін Астрожскі і епіскап Кірыл Цярлецкі: да праблемы узаемаадносін свецкага і рэлігійнага лідэрау Валыні у часы Брэсцкай уніі // Дабраверны князь Канстанцін (Васілій) Астрожскі – славыты асветнік і абаронца праваслаўя. Зборнік матэрыялоу Міжнароднай навукова-багаслоўскай канферэнцыі. Турау – Брэст, 11-12 мая 2008 г. – Брэст: БрДУ імя А. С. Пушкіна, 2011. – С. 63-71. (0,5 д.а.)
13. Перемишльська православна єпархія і укладення Берестейської унії // Fascikuli Musei Regionalis Brzozoviensis. – Brzozów, 2011. – S. 15-31. (1,0 д. а.)
14. Князь В.-К. Острожский и «единоверная» Московская Русь (к проблеме взаимоотношений православных религиозных культур Восточной Европы) // Православие Украины и Московской Руси в XV – XVII веках: общее и различное / Под ред. М. В. Дмитриева. – Москва, 2012. – С. 82-109. (1,0 д. а.)

Наукове керівництво захищеними дисертаційними роботами:

Тельвак В. В. «Теоретико-методологічні підстави історичних поглядів М. С. Грушевського (кінець XIX – початок XX століття)», 2001 р. (07.00.06 - Історіографія, джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни);

Тиміш Л. І. «Українська греко-католицька історіографія міжвоєнного Львова: організація, інституційний розвиток, напрямки досліджень», 2003 р. (07.00.06 - Історіографія, джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни);

Тельвак В. П. «Михайло Грушевський – дослідник української історіографії», 2004 р. (07.00.06 - Історіографія, джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни);

Біла С. Я. «Унійні процеси в західних єпархіях Київської митрополії (остання третина XVII – початок XVIII ст.). Історіографія проблеми», 2004 р. (07.00.06 - Історіографія, джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни);

Стецик Ю. О. «Василіанські монастирі Перемишльської єпархії: інституційний розвиток, економічне становище та релігійна діяльність (кінець XVII – XVIII ст.)», 2005 р. (07.00.01 – Історія України);

Петрик А. М. «Боярство Галицько-Волинської держави (XII – XIV ст.)», 2007 р. (07.00.01 – Історія України);

Галик В. М. «Галицьке Підгір'я в громадсько-політичній та науковій діяльності Івана Франка», 2005 р. (07.00.01 – Історія України);

Лазорак Б. О. «Церковні братства Львівсько-Кам'янецької єпархії (XVIII ст.)», 2005 р. (07.00.01 – Історія України).

Доробок наукової школи.

1. Вивчення історії Берестейської унії.

Досліджено історичні передумови Берестейської унії крізь призму інституційних засад Київської митрополії XVI ст. Встановлено, що криза церковного життя не була першопричиною унії, яка визріла в результаті дії складного комплексу проблем розвитку церкви на межі західноєвропейської/латинської та східновізантійської цивілізацій. Реконструйовано передумови, склад учасників, хід та наслідки Берестейських соборів у жовтні 1596 р.

2. Історіографія історії унійних процесів в західних єпархіях Київської митрополії.

Визначено, що українською та польською історіографією нагромаджено значний блок історичних знань про унійні процеси в західних єпархіях Київської митрополії. Доволі ретельно з'ясовано причини поширення унії, роль православного єпископату, перебіг та постанови основних унійних соборів кінця XVII ст., обставини переходу до уніатського віровизнання ієрархії, окремих церковних інституцій. Найбільш детально польськими та українськими істориками наświetлено процес поширення унії у Львівській та Перемишльській єпархіях. Однак ряд проблем залишилися маловивченими та дискусійними і вимагають новітнього переосмислення (як наприклад, перехід до унії Луцької єпархії).

3. Дослідження історії Василіанського чину Перемишльської єпархії.

В інституційному розвитку монастирів Перемишльської єпархії можна виокремити кілька етапів, для кожного з яких характерні зміни. Передусім це проведення фундацій та формування мережі чернечих обителей (кінець XIII – XVII ст.). Наступний період пов'язаний із переходом до унії та запровадження певної системи управління василіанськими монастирями на рівні єпархії (1691 – 1739 рр.). Істотне значення у цей час мали ухвали перемишльського собору (1693 р.) та Замойського синоду (1720 р.). Пореформений період розвитку василіанських згромаджень (1745 – 1772 рр.) на теренах єпархії, для якого характерне посилення монастирської дисципліни в дотриманні Уставу; піднесення освітнього рівня чернецтва шляхом запровадження внутрішніх студій з філософії, богослов'я, риторики та новіціатів; плекання давніх культурних традицій (функціонування скрипторіїв, бібліотек, архівів тощо).

4. Дослідження теоретико-методологічних засад української історіографії другої половини XIX – першої третини XX ст.

Вивчено теоретико-методологічні засади наукової спадщини М. Грушевського. В усіх національних історіографічних традиціях було зафіксовано актуальне сприйняття спадщини М. Грушевського та концептуалізованого ним образу українства зі зрозумілою поправкою на особливості меморіальних публікацій. Лише українська грушевськiana, осмислюючи непоправну для вітчизняної науки та культури втрату, спромоглася вийти на новий рівень теоретичної рефлексії стосовно спадщини дослідника. Протягом другої половини 30-х рр. з'явилася низка історіографічних опрацювань, в яких було проаналізовано історіографічну, літературознавчу, методологічну, соціологічну та релігієзнавчу складові творчості М. Грушевського, визначено його роль у модернізації вітчизняної культури та місце в історіографічному процесі. Дисциплінарне становлення цих студій, перерване Другою світовою війною, отримало продовження вже у післявоєнний час.

Невід'ємною складовою історіографічного процесу Польщі останньої чверті XIX – першої половини XX ст., віддзеркаленням та активним учасником здійснюваних в історіографічній культурі польського суспільства змін був «Квартальник Історичний».

Співпраця з навчальними закладами України. Серед внутрішніх партнерів кафедри в цілому є Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Львівський національний університет імені Івана Франка та ін. Співпраця з ними пов'язана із рецензуванням підручників та посібників, опонуванням дисертацій, організацією спільних наукових конференцій, науково-методичних семінарів, круглих столів (м. Дрогобич, м. Львів, м. Київ, м. Івано-Франківськ, м. Луцьк, м. Тернопіль).

У рамках співробітництва з закордонними організаціями. За період 2010 – 2012 рр. кафедра розвивала наукову співпрацю із такими зарубіжними установами: Івановський державний університет (Російська Федерація) – тематика співпраці торкається проблем порівняльної і міждисциплінарної історії релігійних традицій у Східній, Центральній і Південно-Східній Європі; Московський державний університет ім. М. Ломоносова (Російська Федерація) – тематика співпраці торкається проблем порівняльної історії релігійних традицій Східної, Центральної та Західної Європи; Регіональний музей імені Адама Фастнахта у Бжозові (Республіка Польща) – тематика співпраці торкається

дослідження українсько-польського пограниччя; Жешувський університет (Республіка Польща) – тематика співпраці торкається дослідження націотворчої ролі української та польської історіографії в XIX – XX ст. тощо. В цілому працівники кафедри за звітний період здійснили 24 наукові відрядження у різні зарубіжні наукові установи та опублікували 29 наукових статей у закордонних виданнях. У науковій співпраці з кафедрою взяло участь 13 представників із іноземних науково-освітніх закладів. Викладачі кафедри мають можливість представляти свої наукові пошуки, беручи участь у міжнародних наукових конференціях та семінарах (м. Люблін, м. Жешув, м. Ярослав, м. Краків, м. Бжозов, м. Перемишль (Республіка Польща), м. Вільнюс (Республіка Литва), а також друкувати свої наукові дослідження у зарубіжних виданнях: “Rocznik Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej”, “Fasciculi Musei Regionalis Brzozoviensis”, “Annales Academiae Paedagogicae Cracoviensis”, “Pogranicze: Obsesje-Projekcje-Projekty”, “Studia polsko-ukraińskie”.

Представники школи:

Тельвак Віталій Васильович – доктор історичних наук, професор кафедри давньої історії України та спеціальних історичних дисциплін Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Електронна адреса: <telvak1@yahoo.com>

Напрями наукових досліджень: грушевськознавство, історія історіографії, історіософія та методологія історичної науки.

Основні праці: За час педагогічної діяльності опубліковано близько 200 наукових праць, зокрема:

Монографії:

1. Теоретико-методологічні підстави історичних поглядів Михайла Грушевського (кінець XIX - початок XX століття). Монографія. - Дрогобич: "Вимір", 2002. – 228 с. (12 д. а.);
2. Михайло Грушевський як дослідник української історіографії. Монографія. - Київ-Дрогобич, 2005. – 334 с. (20 др. арк.);
3. Біографічні нариси видатних представників європейської культури. Михайло Грушевський (1866-1934). Opole: Politechnika Opolska, 2007. – 375 s.
4. Михайло Грушевський на тлі доби. Перша частина. Дрогобич-Opole: Politechnika Opolska, 2008. – 378 s. (Серія: «Нариси та монографії. Т. 229») (26 др. арк.).
5. Творча спадщина Михайла Грушевського в оцінках сучасників (кінець XIX – 30-ті роки XX століття). Монографія. Київ–Дрогобич: «Вимір», 2008. – 494 с. (30.9 др. арк.);
6. Постать Михайла Грушевського в історіографії Центрально-Східної Європи (кінець XIX – 30-ті роки XX століття). – Дрогобич: Ред.-вид. відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2012. – 169 с. (10,56 др. арк.)

Публікації у наукових виданнях:

1. „Kwartalnik Historyczny”: феномен польської історіографії кінця XIX – початку XX ст. // Хроніка 2000. Україна-Польща: діалог упродовж тисячоліть. – К., 2009. – С. 631-649. (1,0 д.а.)
2. Діяльність Михайла Грушевського доби Центральної Ради в оцінках сучасників // Кам'янець - Подільський - остання столиця Української Народної Республіки. Матеріали Всеукраїнської наукової конференції. Кам'янець - Подільський, 6-7 жовтня 2009 р. – Кам'янець - Подільський, 2009. -С.105-122. (1,0 д.а.)
3. Методологічні проблеми сучасного грушевськознавства // Historia – mentalność – tożsamość. Miejsce i rola historii oraz historyków w życiu narodu polskiego i ukraińskiego w XIX i XX wieku. Praca zbiorowa pod redakcją Joanny Pisulińskiej, Pawła Sierzęgi, Leonida Zaskilniaka. – Poznań, 2009. – S. 39-51. (0,5 д.а.)

4. Організація і діяльність Львівського гона Історичної комісії Академії Знань у Кракові // Хроніка 2000. Україна-Польща: діалог упродовж тисячоліть. – К., 2009. – С. 615-630. (1,0 д.а.)
5. Холм у житті та творчості Михайла Грушевського // Chełm nieznany. Ludzie. Miejsca. Wydarzenia. Pod red. M.Karwatowskiej. – Chełm: Chełmskie Towarzystwo Naukowe, 2009. – S. 53-60. (0,5 д.а.) (співавтор – В. Педич)

Біла Світлана Ярославівна – кандидат історичних наук, доцент кафедри давньої історії України та спеціальних історичних дисциплін Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Електронна адреса: bilasvitlana@mail.ru

Напрями наукових досліджень: історіографія історії унійної церкви (кінець XVII – XVIII ст.).

Основні праці: За час педагогічної діяльності опубліковано близько 40 наукових праць, зокрема:

1. Іван Франко про унійні процеси в Перемишльській та Львівській єпархіях на зламі XVII – XVIII ст. // Проблеми гуманітарних наук: Наукові записи Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. - Дрогобич: Ред.-вид. відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2008. – Випуск двадцять другий. Історія. – С. 4 – 13. (0,5 д. а.);
2. Унійні процеси у Луцько-Острозькій єпархії в історіографії другої половини XIX – початку XX ст. // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. - № 22. Історичні науки. – Луцьк, 2009. – С. 15 – 28. (0,5 д.а.)
3. Унійні процеси у Львівській, Перемишльській та Луцькій єпархіях у дослідженнях представників Київської церковно-історичної школи // Проблеми гуманітарних наук: Наукові записи Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка / Ред. кол. Т. Біленко (головний редактор), Р. Попп, С. Макарчук та ін. - Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2009. – Випуск двадцять четвертий. Історія. – С. 188 – 218. (0.8 д. а.)
4. Розвиток унієзнавчих досліджень: історіографія проблеми // Проблеми гуманітарних наук: Наукові записи Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. - Дрогобич: Ред.-вид. відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2010. – Випуск двадцять шостий. Історія. – С. 235 – 250. (0.8 д. а.);
5. Польська історіографія другої половини XX ст. про політику Речі Посполитої щодо унійних процесів у Львівській та Перемишльській єпархіях // Historia i dziedzictwo regionów w Europie Śródnio-Wschodniej w XIX – XX w. – Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, 2011. - S. 99 - 107. (0,5 д. а.);
6. Унійні процеси в західних єпархіях Київської митрополії в історіографії православного спрямування (перша половина XIX ст.) // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Дрогобич: Коло, 2012. – Вип. 16. – С. 304 – 310. (0,5 д. а.)

Стецик Юрій Орестович – кандидат історичних наук, доцент кафедри давньої історії України та спеціальних історичних дисциплін Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Електронна адреса: stetsyk_u_o@ukr.net>

Напрями наукових досліджень: історія монастирів Перемишльщини XVI – XVIII ст., історія Василіанського Чину XVIII ст.

Основні праці: За час педагогічної діяльності опубліковано близько 60 наукових праць, зокрема:

1. *Монографії:* Церква і парафія Святої Трійці у Дрогобичі (до 200-ліття відновлення парафії у центрі міста). – Дрогобич: Коло, 2008. – 140 с. (8,2 д. а.) (у співавторстві).

Публікації у фахових виданнях:

2. Василіанські монастирі Перемишльської єпархії: інститути управління (кінець XVII – XVIII ст.) // Український історичний збірник (2008). – Вип.11. – К.: Інститут історії України НАН України, 2008. – С. 59 – 65. (0,5 д. а.);
3. Внесок василіанських монастирів у розвиток духовної культури Перемишльської єпархії (XVII – XVIII ст.) // Парадигма sacrum & profanum в літературі та культурі. Збірник наукових праць. Матеріали міжнародного науково-практичного семінару. – Дрогобич: Посвіт, 2010. – Вип. IV. – С. 250 – 261. (0,5 д. а.);
4. Органи самоуправління василіанських монастирів Перемишльської єпархії (кінець XVII – XVIII ст.) // Urzędy państwowe, organy samorządowe i kościelne oraz ich kancelarie na polsko-ruskim pograniczu kulturowym i etnicznym w okresie od XV do XIX wieku. – Kraków: Avalon, 2010. – S. 367 – 378. (0,5 д. а.);
5. Василіанські монастирі Перемишльської єпархії (кінець XVII – XVIII століття): джерелознавчий огляд // Історія релігій в Україні. Науковий щорічник – 2010 рік. – Книга I. – Львів: "Логос", 2010. – С. 789 – 794. (0,5 д. а.)
6. Душпастирська праця василіанського чернецтва Перемишльської єпархії (друга половина XVIII ст.) // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – Луцьк, В-во: Волинського національного університету імені Лесі Українки, 2011. – Серія: Історичні науки. - № 23 (220). – С.25 – 30. (0,5 д. а.);
7. Реінвентаризація монастирських, парафіяльних і церковних маєтків міста Дрогобича 1909 року // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Дрогобич: Коло, 2012. – Вип. XVI. – С. 512 – 532 (1,0 д. а.).
8. Монастирські двори Перемишльської єпархії (XVIII ст.) // Fasciculi Musei Regionalis Brzozoviensis. – Nr 4. – Brzozów: Wydawnictwo muzeum regionalnego im.Adama Fastnachta w Brzozowie, 2009. – S. 43 – 50. (0,5 д. а.)

Галик Володимир Миколайович – кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії ДДПУ ім. Івана Франка

Електронна адреса: <galykvol@ukr.net>

Напрями наукових досліджень: франкознавство, зв'язки Франка з Дрогобицько-Самбірським Підгір'ям

Основні праці: За час педагогічної діяльності опубліковано близько 50 наукових праць, зокрема:

1. Галик В. М. "І знову бачу тя, село моє родинне..." (Вибрані праці Івана Франка про Нагуєвичі). – Дрогобич: Коло, 2007. – 144 с. (5, 7 д.а.) (монографія)
2. Галик В. М. "Там город преславний Дрогобич лежить..." (Вибрані праці Івана Франка про Дрогобич). – Дрогобич: Коло, 2008. – 208 с. (11, 62 д.а.) (монографія)
3. Галик В. М. Стрийщина у науково-краєзнавчій діяльності Івана Франка // Наукові зошити історичного факультету Львівського національного університету. Збірник наукових праць. – 2010. – Вип. 11. – С. 203 – 212. (0, 71 д.а.) (фахове видання).
4. Галик В. М. Адресати з Дрогобича до Івана Франка. – Дрогобич: Коло, 2011. – 308 с. (19, 0 д.а.) (монографія)
5. Галик В. М. Хорватське місто-курорт Липик у житті та спадщині Івана Франка // Історична панорама: збірник наукових статей Чернівецького національного університету. Спеціальність "Історія". – Чернівці: "Рута", 2011. – Вип. 13. – С. 32 – 48. (0, 89 д.а.) (фахове видання)

6. Галик В. М. Історик Мирон Кордуба – кореспондент Івана Франка // Мандрівець: всеукраїнський науковий журнал. – Тернопіль, 2011. – № 6. – листопад-грудень. – С. 35 – 40. (0, 87 д.а.) (фахове видання)
7. Галик В. М. Участь Івана Франка у радикальних вічах та товариствах Прикарпаття у першій половині 90-х рр. XIX ст. // Питання історії України. Збірник наукових праць. – Чернівці, 2011. – Т. 14. – С. 43 – 49. (0, 69 д.а.) (фахове видання)
8. Галик В. М. Взаємини Івана Франка з Остапом Левицьким // Галичина. Всеукраїнський науковий і культурно-просвітній краєзнавчий часопис. – Івано-Франківськ: Вид-во Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2011. – Ч. 18-19. – С. 155 – 163. (0, 53 д.а.) (фахове видання)
9. Галик В. М. Про взаємини Івана Франка з Ілярієм Гарасимовичем, одним із редакторів часопису “Хлібороб” (за листами до Івана Франка) // Проблеми гуманітарних наук: збірник наукових праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка / ред. кол. Т. Біленко (головний редактор), Р. Попп, С. Макарчук та ін. – Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2011. – Вип. 28. Історія. – С. 33 – 46. (0, 7 д.а.) (фахове видання)
10. Галик В. М. Фольклорист, етнограф та юрист Мелітон Бучинський – станіславівський приятель Івана Франка // Вісник Прикарпатського університету. – Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2011. – Вип. 20. – Історія. – С. 42-50. (0, 5 д.а.) (фахове видання).
11. Галик В. М. Хорватія у житті та творчій спадщині Івана Франка. – Дрогобич: РВВ ДДПУ імені Івана Франка, 2012. – 258 с. (5, 53 д.а.) (монографія)
12. Галик В. М. Різьбяр Василь Якіб'юк із Криворівні – кореспондент Івана Франка // Науковий вісник Чернівецького університету: збірник наукових праць. Історія. Політичні науки. Міжнародні відносини. – Чернівці, 2012. – Вип. 590 – 591. – С. 95-101. (0,6 д.а.) (фахове видання)
13. Galyk V. M. Ivan Franko i hrvatska kulturna baština. – Zagreb: Hrvatsko-ukrajinsko društvo, 2012. – 153 s. (6, 25 д.а.) (монографія)
14. Галик В. М. Кореспонденти Івана Франка із Трускавця // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Дрогобич: Коло, 2012. – Вип. XVI. – С. 533 – 545. (0, 68 д.а.) (фахове видання)
15. Галик В. М. Зв'язки Івана Франка із хорватським містом-курортом Ловран // Історична панорама: збірник наукових статей Чернівецького національного університету. Спеціальність “Історія”. – Чернівці, 2012. – Вип. 14. – С. 18 – 28. (0, 59 д.а.) (фахове видання)

Тельвак Вікторія Петрівна – кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії ДДПУ ім. Івана Франка

Електронна адреса: <telvak1@yahoo.com>

Напрями наукових досліджень: грушевськознавство, історія історичної науки

Основні праці: За час педагогічної діяльності опубліковано близько 40 наукових праць, зокрема:

1. Тельвак В.П. Співпраця польських та українських істориків в другій половині XIX – на початку XX століття // Pogranicze: Obsesje-Projekcje-Projekty. Redakcja Monika Bednarczuk i Beata Kucharska. – Chełm: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie, 2007. – S. 79-89. (0.7 др. арк.)
2. Тельвак В.П., Тельвак В.В. Історичне Товариство у Львові та краєзнавчий рух в Галичині (кінець XIX – початок XX століття) // Збірник наукових праць. Серія "Історія та географія" / Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С.Сковороди. – Харків: Майдан, 2008. – Вип. 31. – С. 145-147. (0.5 др. арк.) (фахове видання)

3. Тельвак В.П. Рецензія: Любомир Винар: Біобібліографічний покажчик (1948-2007) / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника, Українське Історичне Товариство, Національний університет «Острозька Академія»; Упоряд.: Н. Кошик, Л. Кужель; Автор вступ. ст.: А. Жуковський, А. Атаманенко; Бібліогр. ред. Л. Ільницької; Відп. ред.: М. Романюк, А. Атаманенко. – Львів; Острог; Париж; Нью-Йорк, 2007. – 576 с., портр., 68 с. іл. // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Вип. XI-XII. – Дрогобич: Коло, 2008. – С. 705-708. (0.5 др. арк.) (фахове видання)
4. Тельвак В.П. Формування Михайла Грушевського як історіографа (гімназійна доба) // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2007. – Вип. 91-93. – С. 69-71. (0.5 др. арк.) (фахове видання)
5. Тельвак В.П., Тельвак В.В. Сучасна польська та російська грушевськіана: спроба історіографічного порівняння // Вісник Черкаського університету. Серія: Історичні науки. – Черкаси, 2009. – Вип. 160-161. – С. 77-85. (1.0 др. арк.) (фахове видання)
6. Дрогобич кінця XIX ст. у дзеркалі «Gazety Naddniestrzańskiej» // Літопис Бойківщини. – 2010. – Ч. 2/79 (90). – С. 80-89. (0.5 др. арк.)
7. Тельвак В.П. Огляд нових видань Українського Історичного Товариства // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Вип. XIII. – Дрогобич: Коло, 2009. – С. 406-409. (0.4 др. арк.) (фахове видання)
8. Тельвак В.П. Михайло Грушевський – дослідник української історіографії (теоретико-методологічний аспект) // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Вип. XIV-XV. – Дрогобич: Коло, 2011. – С. 264-273. (0.5 др. арк.) (фахове видання)
9. Тельвак В.П., Тельвак В.В. Ювілейна грушевськіана 1926 р. на шпальтах львівських видань // Materiały IX Międzynarodowej konferencji naukowej "Kraków-Lwów: książki, czasopisma, biblioteki XIX i XX wieku". – Kraków: Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie, 2011. – S. 46-47. (0.2 др. арк.)
10. Тельвак В.П. Новинка польської грушевськіани // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Вип. XVI. – Дрогобич: Коло, 2012. – С. 604-607. (0.7 др. арк.) (фахове видання)

Лазорак Богдан Орестович – кандидат історичних наук, викладач кафедри всесвітньої історії
Електронна адреса: lasorak_@mail.ru>

Напрями наукових досліджень: історія церковних братств XVII – XVIII ст., краєзнавство Дрогобицько-Самбірського Підгір'я

Основні праці: За час педагогічної діяльності опубліковано близько 60 наукових праць, зокрема:

1. Лазорак Б. О., Лазорак Т. П. Проблеми з “австрійською системою” каналізацій в Дрогобичі (1880 – 1900 рр.) // Альтернативи. – № 4–5. – Дрогобич: Видавництво «Коло», 2011. – С. 66–71 (6 с. – 0, 52 др. арк.)
2. Лазорак Б. О., Тимошенко Л. В. Урядницька еліта Дрогобича періоду австрійського панування (1772 – 1918 рр.) // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Вип. 14–15. – Дрогобич: Видавництво «Коло», 2011. – С. 530–584 (38 с. – 2, 59 др. арк.)
3. Лазорак Б. О. Нові епізоди до історії львівського Преображенського братства у XVIII ст. // Дрогобицький краєзнавчий збірник. – Вип. XIV–XV. – Дрогобич: Видавництво «Коло», 2011. – С. 485–518 (34 с. – 1, 40 др. арк.)
4. Лазорак Б. О. Фінансово-господарська діяльність уніатських церковних братств при Карвасарській хрестовоздви-женській церкві Кам'янця–Подільського (XVIII ст.) // Збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Вип. 1. – Дрогобич: Посвіт, 2012. – С. 342–352 (10 с. – 0, 73 др. арк.)
5. Лазорак Б. О. Верхні та Нижні Гаї: короткий історіографічний огляд (XX – XXI ст.) // Літопис Бойківщини. – Ч. 2/82. – Дрогобич: Друкарні ПП «Посвіт», 2012. – С. 77–84 (8 с. – 0, 52 др. арк.)

6. Лазорак Б. О. “Діялося на суді духовному, консисторському в катедрі львівській...”, або за що судилось Львівське церковне братство Різдва Пресвятої Богородиці “на Тарнавці” (1674 – 1725 pp.) // *Sakrum & profanum у літературі і культурі*. Зб. наук. пр.: матер. міжн. наук.-практ. Семінару. – Дрогобич: Друкарня ПП «Посвіт», 2011. – С. 183–197 (15 с. – 0, 93 др. арк.)
7. Лазорак Б. О., Досин Д. І. Кілька нових фактів до історії братських шкіл Львівсько–Галицько–Кам’янецької єпархії (XVIII ст.) // *Молодь і ринок: щомісячний науково–педагогічний журнал*. – № 2 (85). – Дрогобич: Коло, 2012. – С. 130–135 (6 с. – 0, 71 др. арк.)
8. Лазорак Б. О. Раймунд Ярош – власник Трускавця і бургомістр Дрогобича // *Франкова криниця*. – № 47 (145). – Трускавець: Друкарня ЗАТ ВД «Високий Замок», 2011. – С. 1, 8 (2 с. – 0, 46 др. арк.)
9. Лазорак Б. О. Молодші церковні братства Львівсько–Галицько–Кам’янецької єпархії у XVIII ст.: спроба контекстуального аналізу // *Історія релігій в Україні: науковий щорічник*. – Кн. 1. – Львів: Видавництво «Логос», 2012. – С. 256–272 (17 с. – 0, 76 др. арк.)
10. Лазорак Б. О. Унійні церковні братства Львівсько–Галицько–Кам’янецької єпархії // *Слово: релігійно-суспільний часопис Дрогобицької духовної семінарії*. – № 2(50). – червень-серпень. – Дрогобич: Б. в., 2012. – С. 34–37 (4 с. – 0, 39 др. арк.)
11. Лазорак Б. О. “Діялося у Кам’янці-Подільському року Божого 1664 на суді духовному консисторському”: конфлікт кам’янецького намісника Михайла Гунашевського з духовенством, руським магістратом і парафіяльною громадою церкви Івана Хрестителя // *Дрогобицький краєзнавчий збірник*. – Вип. 16. – Дрогобич, 2012. – С. 447-473 (27 с. – 1, 55 др. арк.)

Тиміш Лідія Ігорівна – кандидат історичних наук, доцент кафедри правознавства, політології і соціології

Електронна адреса: <tymi@mail.ru>

Напрями наукових досліджень: історіографія історії церкви, історіографічне середовище Львова міжвоєнного періоду ХХ ст.

Основні праці: За час педагогічної діяльності опубліковано близько 30 наукових праць, зокрема:

1. Тымиш Л.И. Между Востоком и Западом: греко-католические исследования церковно-обрядовой идентичности и главных черт ментальности // *Наука и карьера: Материалы междунар. науч.-практич. конф.* / Под ред. проф. В.А.Назарова. – М.: Изд-во Моск. гуманит. ун-та, 2008. – С.80-85. (6с. /0,5д.а.)
2. Тиміш Л.І. Від громади до громадянського суспільства /Молодіжна політика: проблеми і перспективи: Збірник матеріалів VI Міжнародної науково-практичної конференції, Дрогобич, 15-16 травня 2009 року / Наук. ред. С. А. Щудло. – Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ ім. Івана Франка, 2009. – С.83-85. (3с. /0,3д.а.) (тези)
3. Тиміш Л.І. Дослідження церковного обряду у міжвоєнному Львові // *Історія релігій в Україні. Науковий щорічник*. 2009 рік. – Книга І. – Львів: Логос, 2009. – С. 612-616. (5с. /0,5д.а.) (фахове видання)
4. Тиміш Л.І. Внесок митрополита Андрія Шептицького у дослідження історії української Церкви // *Історія релігій в Україні. Науковий щорічник*. 2010 рік. – Книга 1. – Львів: Логос, 2010. – С. 798 – 803. (6 с. / 0,4 д.а.)
5. Тиміш Л.І. Внесок митрополита Андрія Шептицького у дослідження історії української Церкви // *Історія релігій в Україні. Науковий щорічник*. 2010 рік. – Книга 1. – Львів: Логос, 2010. – С. 798 – 803. (6 с. / 0,4 д.а.)

6. Тиміш Л.І. Розвиток історично-правничої науки у міжвоєнний період // Молодіжна політика: проблеми та перспективи: [збірник наукових праць / наук. ред. С.А. Щудло]. – Дрогобич: РВВ ДДПУ, 2010. – С. 200 - 202. (3 с. / 0,2 д.а.) (тези)
7. Тиміш Л. Національна і громадянська ідеї Станіслава Дністрянського / Л. Тиміш // Молодіжна політика: проблеми та перспективи: [збірник наукових праць / наук. ред. С.А.Щудло]. – Дрогобич: РВВ ДДПУ ім. Івана Франка, 2011. – Випуск 2. – С. 119 – 121. (0,33 д.а.) (фахове видання)
8. Тиміш Л. Йосип Кравців з Вороблевич – депутат Галицького крайового сейму і Дрогобицької повітової ради / Л. Тиміш // Дрогобицький краєзнавчий збірник / Ред. кол. Л. Тимошенко (голов. ред.), Л. Винар, Л. Войтович, Г. Гмітерек та ін. – Вип. XIV-XV. – Дрогобич: Коло, 2011. – С. 251 – 254. (0,4 д.а.) (фахове видання)
9. Тиміш Л. Громадянське і національне питання у працях Станіслава Дністрянського / Л. Тиміш, С.Онищук // Молодежная политика: мировой исторический опыт и современные проблемы: материалы междунар. Науч.-практич. Конф. Молодых ученых и студентов. В 2 т. Т. 1. – Чебоксары: Чуваш. гос. пед. ун-т, 2011. – С.150 – 153. (0,15 д.а.) (тези)
10. Тиміш Л.І. Отець Роман Лукань – дослідник історії Церкви // Історія релігій в Україні. Науковий щорічник. 2012 рік. – Книга І. – Львів: Логос, 2012. – С. 593-599. (0,5 д.а.) (фахове видання)